

Ziarenka Piasku

★★★★★

Prezentowana pozycja, to kolekcja poetycka - debiut literacki w wykonaniu Alexego Wróbla. Zagłębiając się w tekst jego poezji odkrywamy człowieka, którym targają życiowe problemy, czasem małe dramaty. Autor jednak nie żali się, a jedynie opisuje jak sobie radzi z życiem na emigracji. Zresztą, jakie ma to znaczenie? Życie to życie, bez znaczenia jest miejsce, jednak...

KONKURS DLA CZYTELNIKÓW!

Do pierwszych trzech osób, które wyślą do nas maila z imieniem i nazwiskiem autora tomiku, trafią egzemplarze z podpisem autora. Piszcie na adres konkurs@cooltura.co.uk

PIOTR DOBRONIAK

» - Swoistym fenomenem wierszy Wróbla jest wszechogarniające odczuwanie poezji, które towarzyszy człowiekowi wszędzie, a na pewno wszędzie tam, gdzie doświadcza on bogactwa i uroków świata. Wtedy Kaliope, muza poezji, schodzi z Parnasu, by znaleźć się „między polityką a whisky”. I to

Mamy silne ręce, by ją chronić przed tymi, których kłuje w oczy.

ALEKSY WRÓBEL

Ona właśnie – dumna i natchniona – pozwala zobaczyć, doświadczyć i przeżyć więcej zapatrzonym w falę Tamizy. Poezja – i w niej przyjmowane przez autora różnorodne konwencje czy gry, przyjmowane ze świadomością ich konsekwencji artystycznych i intelektualnych, wyrażane w różnorodnych, tchnących bogactwem słownych odcieni fraz lirycznych – i poetyckość świata, przenikają się wzajem. Także i wtedy, gdy poeta żartuje i kpi, gdy kreuje groteskowe obrazy politycznego absurdu, tego PRL-owskiego i nie tylko, dostrzega przypadkowość losu i jego zabawne paradoksy, gdy odczuwał będzie nieustannie magię miejsc, tych pozostawionych w rzeczywistości, ale żyjących w wyobraźni. Nawet miarą poetyckiej prawdy, a właściwie jej negacji, wartościować będzie miłość, a kot zamruczy odę do miłości... – pisze dr Ewa Lewandowska-Tarasiuk, pisarka i publicystka.

Trudno o lepszą definicję twórczości prezentowanej w „Ziarenkach piasku” przez Alexego Wróbla.

Innym wątkiem, który możemy dostrzec w jego wierszach, to spełniona miłość i wspólne podążanie przez rzeczywistość ze swoją miłością. Ta miłość wydaje się być autentyczna, prawdziwa i szczerą. Mimo, że niektóre wersy mogą wydawać się przepełnione

smutkiem i pewnego rodzaju nostalgią, to są one jednak radosne. Widać w niej radość prozą życia, radość z istnienia. Istnienie w wierszach Wróbla to trzy-poziomowa, przenikająca się nawzajem radość z egzystencji. Egzystencji swojej ukochanej, egzystencji własnej i egzystencji związku obojga kochanków. Zagmatwane? Nie dla autora, nie dla czytelnika.

Jednak ta „pochwała i zachwyty miłości” nie jest zbyt manifestowana. Wygląda to tak, jakby autor chciał schować ją przed światem zewnętrznym. Nie możemy mieć o to do niego pretensji.

W tomiku poezji Alexego Wróbla, znajdziemy również odwołania, do ojczyzny, która jest jakby synonimem przeszłości. Autor stara się rozliczyć w swoich wersach ze swoimi decyzjami, historią, która stała się przyczynkiem do teraźniejszości. Ojczyznę postrzega autor jako część swojego jestestwa. Jest ona z nim bezpośrednio związana, jest czymś naturalnym. Jak pisze Lewandowska-Tarasiuk - Ojczyzna (...) obecna jest cały czas w jego doświadczeniu losu, którym staje się nierzadko głęboką refleksją nad jego sensem – i na tym zakończymy. «

INFO

Tomik – „Ziarenka Piasku”, kolekcja poetycka Alexego Wróbla, wyszedł w maju bieżącego roku, nakładem wydawnictwa „Adatree Publishing” z Wielkiej Brytanii. Dostępny jest w polskich i brytyjskich księgarniach.